

[Aase Olesen]

Det synes jeg er en ejendommelig bemærkning at komme med, når vi har haft anden behandling i dag og vi ved, hvordan lovforslaget ser ud til tredjebehandlingen på fredag. Jeg kan altså ikke forstå, at sådan en bemærkning skal flyve ud i luften – formentlig til glæde for pressen, så man kan skrive: alt er kaos, grundlaget for dette her er end ikke i orden, for det er ikke vedtaget endnu. Man kan dog som regel regne med i dette folketing, at når der indgås forlig om noget og man oven i købet har haft en første- og en andenbehandling af et forslag, så har man en fornemmelse af, hvad der vil være gældende lov, når denne uge er udløbet. Derfor synes jeg ikke, sådan en udtalelse bør stå som noget, der kan refereres som tegn på, at det hele er kaos.

Når den konservative ordfører kalder disse lovforslag for socialministerens egotrip, så synes jeg, det er en meget ejendommelig måde at argumentere på. Der er indgået forlig mellem politiske partier i dette folketing, som udgør et flertal, og jeg tror ikke, noget enkeltmedlem i dette folketing har lyst til at deltage i nogen andre medlemmers egotrip, hvad enten de måtte hedde fru Ritt Bjerregaard eller fru Agnete Laustsen. Jeg synes, det er en løjerlig måde at omtale et arbejde, der er lavet af et flertal i folketinget, på.

Jeg skal ikke sige meget om det sidste lovforslag, lovforslag nr. L 93. Jeg har før sagt, og det mener jeg stadig væk, at det er noget underligt noget at lave et lovforslag, som ændrer to forskellige love, men det er noget rent lovteknisk. Jeg kan ikke forstå, at det ikke skulle være to lovforslag. Så havde det været klarere og tydeligere, hvad det drejede sig om.

Konsekvensændringerne vedrørende beløbstørrelsen er ikke nogen nedskæring af ydelserne, det er en fastholden af ydelserne. Det er en konsekvensændring forstået på den måde, at gruppen af modtagere nu bliver indskrænket som følge af lovforslag nr. L 92. Derfor er der altså ikke tale om nogen nedskæring. Igen: meningen med det hele er, at vi skal bevare ydelsernes størrelse, og når vi skal gøre det i en nedskæringstid, så er der altså kun den mulighed at begrænse kredsen af modtagere.

Om den automatiske forskudsudbetaling kan vi naturligvis kun sige, at det kan vi tilslutte os, hvis det virkelig kan spare 200.000

begæringsskemaer om året. Det lyder voldsomt, men hvis det er tilfældet, så skulle det vel kunne få tilslutning her i folketinget.

Keld Albrechtsen (VS):

Dette fremstilles som et forslag, som skulle tilsigte at give en ligestilling. Jeg vil godt med det samme understrege, at al den luftige tale, som der har været om ligestilling, blot er noget, som skal tilsløre, at der her er tale om et regulært nedskæringsforslag.

Jeg vil godt tilslutte mig den kritik, der har været fra nogle sider af den tidsfrist, som man får til at sætte sig ind i det her. Det er helt uacceptabelt at få lovforslagene i hovedet med en sådan tidsfrist.

I VS er vi også meget betænkelige ved det forhold til registersikkerheden, som har været nævnt i denne sag.

VS har tidligere vendt sig imod socialindkomsten, og vi er også imod de ændringer eller videreudbygninger af den, som er til behandling her i dag, hvilken fase der så er tale om, det er lidt svært at se efterhånden. Jeg bliver i den forbindelse nødt til at sige et par enkelte ting om selve socialindkomsten. Socialindkomsten er ikke en social omfordeling, som man vil gøre det til, det er derimod en ren besparelse, en nedskæring, som rammer en lang række mennesker med ganske almindelige indkomster og især rammer de dårligst stillede og inden for dem især lejerne.

Sammenholdt med de massive arbejdsgivertilskud, stramningerne af dagpengereglerne, de planlagte massive nedskæringer på uddannelsesområdet og daginstitutionsområdet, sammenholdt med de ting er socialindkomsten endnu et led i den reaktionære krisepolitik, hvis formål er det helt enkle at lade arbejderklassen bære krisens byrder, mens milliard efter milliard deles ud i arbejdsgiverstøtte. Det er på den baggrund, VS er gået imod socialindkomsten.

På trods af ministerens massive reklamekampagne og på trods af det administrative kaos, som dette makværk af en lov har givet anledning til, bliver resultatet af de regler, der blev gennemført tidligere på året, at der spares over 300 mill. kr. alene på socialministeriets område ved den såkaldte første fase og måske endda ½ mia kr. alt i alt på årsbasis. Med det forslag, der er fremlagt i dag,